Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40034
Copyright: Melk, Benediktinerstift

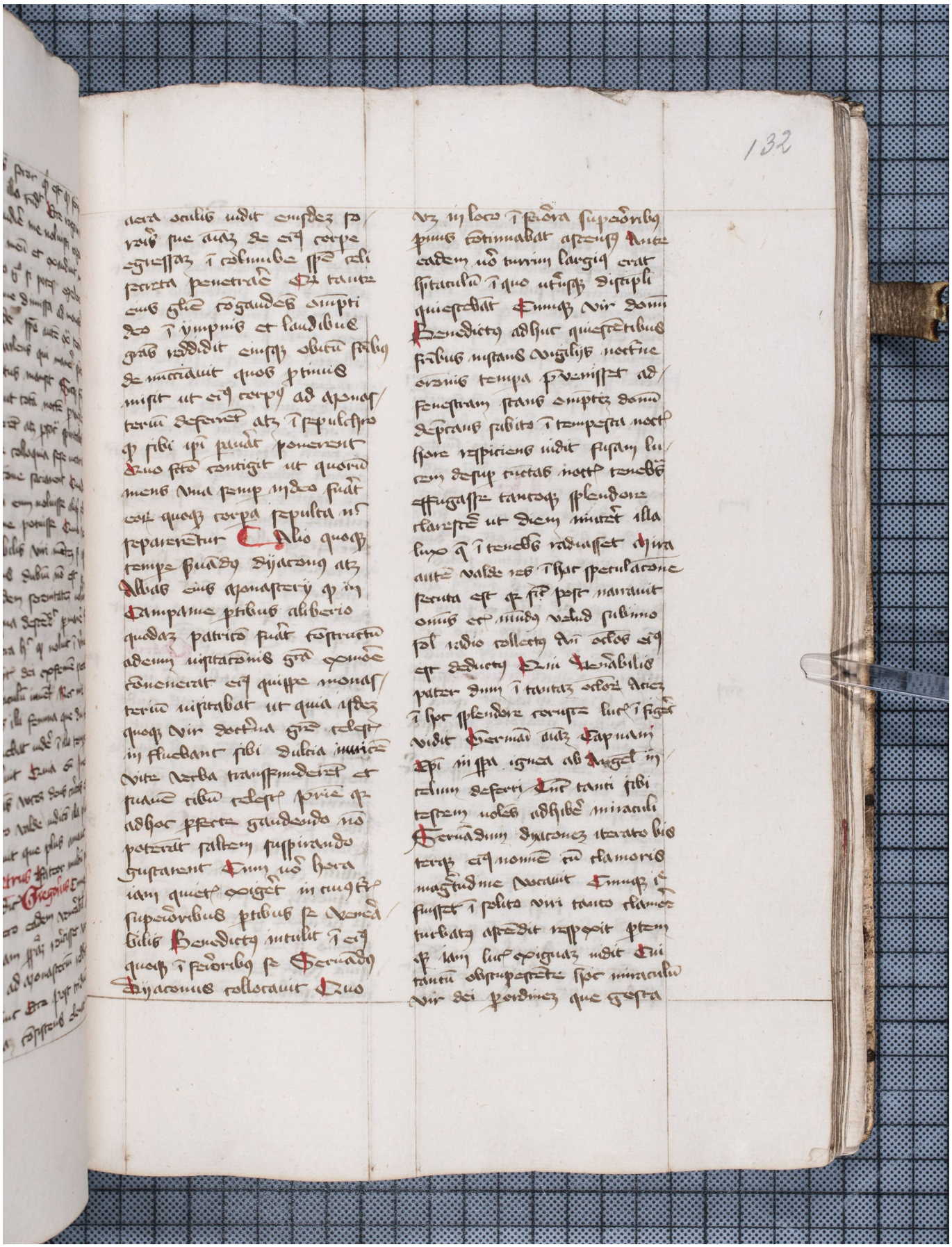

132

clara oculis vidit animam pa-
tris sui adhuc de eius corpore
egressam. Et rationem sibi reli-
querat penetrale. Et tantae
eius gloriae congaudens omnipo-
tenti in hymnis et laudibus
gratias reddidit eiusque obitum fratri-
bus nuntiavit quos primitus
misit ut eius corpus ad apos-
tolum deferret atque in sepulchro
quod sibi ipse fieri fecerat ponerent.
Cuius fere contigit ut quorum
mens una semper in deo fuerat
corporum quoque corpora sepulturae non
separarentur. Alio quoque
tempore fuerunt duo diaconi atque
abbates eius monasterii qui in
Campania partibus Liberio
quidam patricio fuerat restructum
ad eum visitationis gratia quomodo
convenerunt eique quisque monas-
terium visitabat ut quia ipsum
quoque vir dei gratia relaxat
in fluctuant sibi dubia inuicem
vitae verba transmutarent et
fuerunt ibi relaxe prius quam
adhuc perfecte gaudendo non
poterant saltem suspirando
gustarent. Cum non hora
iam quieti coniungit in angustis
superioribus partibus se vere
bilis Benedictus intulit in eique
quaque in fratribus se Germanus
diaconus collocavit. Cuo
ut in loco in fratres superioribus
parvus constituebat aspectus. Ante
eadem non turrim largium erat
spiraculum in quo ut ipse disciplu
quiescebat. Cumque vir domini
Benedictus adhuc quiescentibus
fratribus instans vigilias noctis
omnis tempus pervenisset ad
fenestram stans omnipotentis domini
deprecans subito in tempestate noctis
hora respiciens vidit fusam lu-
cem depulsis tenebris noctis tenebras
effugasse tantoque splendore
clarescere ut diem mutaret illa
lux quae in tenebris radiasset divina
autem valde res. Ipse speculatione
scriptum est quae sic post narrabit
omnis ei mundus velut sublimis
sol radio collecto dei oculos eius
est adductus. Dum venerabilis
pater dum in tantae celsitudinem
in sese splendore corporis lucis in figere
vidit. Germanus autem diaconus
dum in spiritu ignem ab angelis in
celum deferri. Cum tanti sibi
testem voluit adhibere miraculi
Germanum diaconem iterato bis
terque eius nomine ad clamoris
magnitudine vocavit. Cumque is
fuisset in solito viri tanto clamore
turbatus accedit respexit postea
et iam lux quae eiusque vidit. Cui
tanto obstupefactus sese miraculo
vir dei perdidit quae gesta